

Pianiste Katrien Verfaillie stelt haar tweede cd "Short stories" voor

Pigeon geland in de Minard met een nieuw album onder de vleugels

Gisteren om 07:49 door An Rosiers [Print](#) [Corrigeer](#)

(FOTO: (C) LIEVEN DIRCKX)

106
shares

GENT - Geknokt en gezwoegd heeft ze. Letterlijk. Maar haar tweede album is een feit. Woensdagavond stelde Pigeon, het alter-ego van componiste en pianiste Katrien Verfaillie, "Short stories" voor in de Minardschouwburg. Eerder gaf ze al een release concert in de AB-club.

Zo'n anderhalf jaar geleden vertelde Katrien Verfaillie ons eerlijk over haar componistendromen in een uitgebreid [interview](#). Ook over de vragen waar ze mee zat. Zoals welke richting ze best zou nemen met het nieuwe album.

Woensdagavond gaf ze zelf een avondvullend antwoord op die vragen. Drie jaar na haar debuutalbum toont Pigeon dat ze bleef schaven aan haar intuïtieve pianospel. Flarden Satie, Chopin, Tiersen, Nyman en Einaudi, en bovenal veel Verfaillie worden nog steeds verweven tot een melancholische carroussel die Pigeon liefhebbers onmiddellijk zullen herkennen.

Wiskunde

Maar vooral de composities waarin Pigeon even afstapte van die bekende carroussel trokken onze aandacht. Zo was er het hoekige "Maths And Keys". "Muziek is eigenlijk wiskunde. Meestal hoor je dat niet. In dit stuk wel," vertelde Verfaillie haar publiek. "In mijn linkerhand speel ik een patroon van 5 noten, terwijl mijn rechterhand een patroon van 6 noten speelt. 5 noten zijn sneller gespeeld dan 6 noten, zodat mijn linkerhand mijn rechterhand voorbij holt." Met bijna kinderlijke eenvoud spreekt ze over haar fascinatie. Hollende handen kunnen hypnotiseren.

Ook "Bounce" viel op. Door de verrassende intro waarbij ze enkel de pedaal, zonder toetsen in te drukken, vage, mistige geluiden liet maken. Of door de ietwat Arabische klanken in haar pianospel. En de meer dreigende vioolarrangementen. Het zijn dit soort nummers die aantonen dat Verfaillie nog niet klaar is met verhalen vertellen. Extra spanningsbogen in haar composities verrijken duidelijk en maken nieuwsgierig. Dit is een vervolgpad waar we haar graag verder in zien wroeten.

Vader

De man die steeds zal blijven opduiken in haar verhalen en dus in haar muziek, is haar vader. Vlak na zijn overlijden begon Verfaillie terug piano te spelen. En dat bleef ze doen. "Het werk dat ik toen schreef, haalde de eerste cd niet. En dat heb ik me eeuwig beklagd. Nu staat "Father" er wel op." Verhalen uit haar kindertijd borrelden op, inclusief duivengeluiden die ze blies tussen haar handpalmen, begeleid door de viool. Voor één keer vlogen de duiven rond tussen de balkons van de Minardschouwburg.

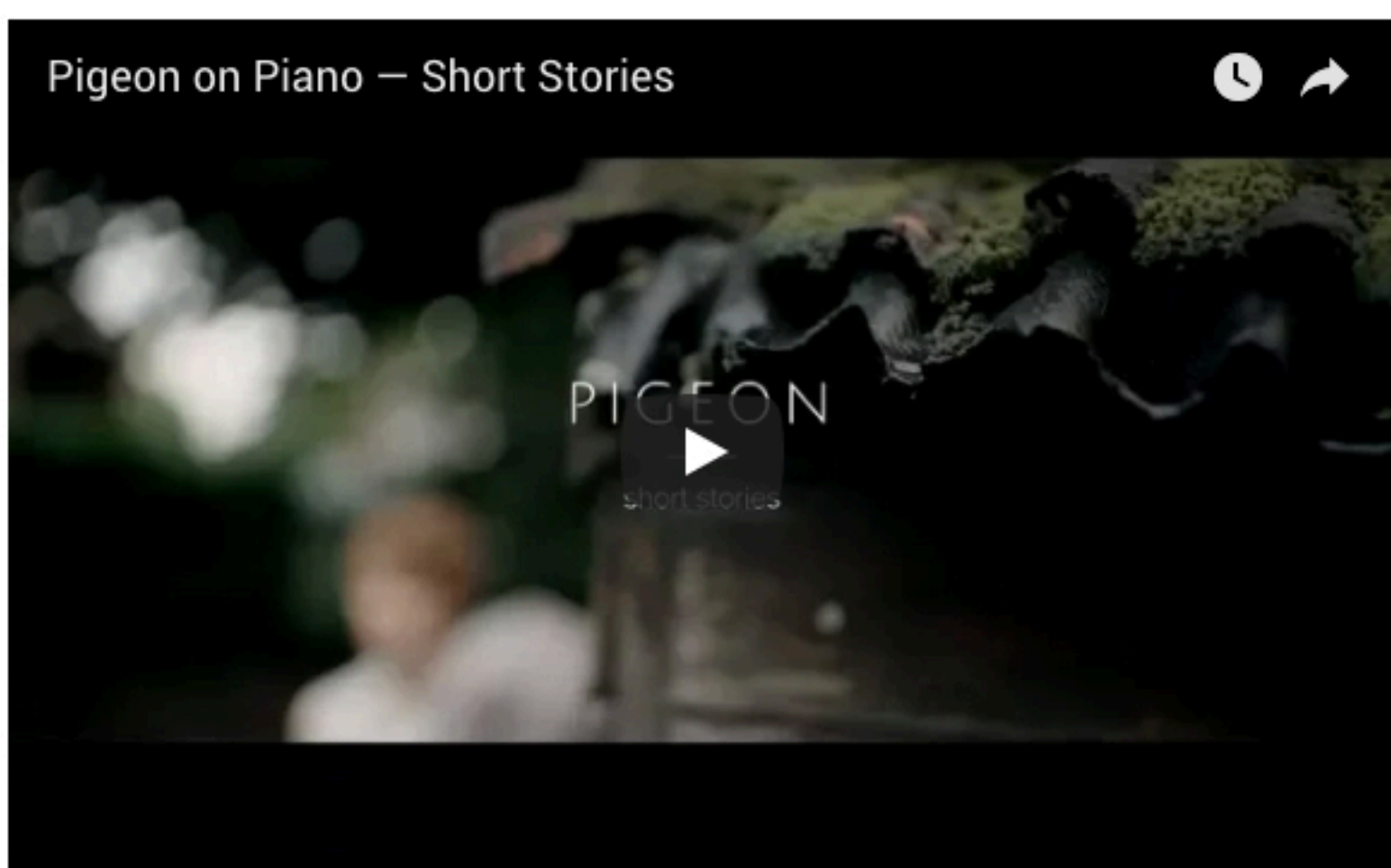
Tijdens twee pianosolo's beschreef Pigeon de twee absolute tegenpolen waar ze tegenaan schuurde tijdens het maken van de nieuwe plaat: twijfel en pure vastberadenheid. Woensdagavond haalde de tweede pool de bovenhand.

Verfaillie straalde tijdens het samenspel met violiste Beatrijs De Klerck. Pigeon, van kop tot teen in het wit gehuld, werd mooi en subtiel aangevuld door de in het zwart geklede violiste. De vioolarrangementen zijn sober maar efficiënt. Soms smeedde de vioolklanken ook letterlijk twee composities aaneen.

Crowdfunders

Dankbaar zijn is een kunst die Pigeon cultiveert. Haar dankwoorden waren lang, spontaan en gemeend. Niet in het minst wanneer ze haar coach en mentor Raf Walschaerts en zeker ook haar crowdfunders in de zaal bedankte. Met hun hulp kon Pigeon namelijk een muzikale "duiventil" laten bouwen waarmee ze jarenlang zal kunnen toeren. Deze zomer stond hij alvast te pronken tijdens de Gentse Feesten.

Het publiek kreeg de titelsong van het album in twee gedaanten gepresenteerd. De tweede keer als bisnummer terwijl Katrien Verfaillie live (met hoofdtelefoon) meespeelde met haar eigen videoclip. De poëtische beelden van de pianiste en haar neefje werden gemaakt door Lieven Dirckx & Lucas Bols.

Meer info over de komende concerten of de nieuwe cd via de [website](#) van Pigeon.